

18-04-2019 Witte Donderdag Antonius

Mt. 26: 17-19

We lezen zojuist hoe Mattheus in kort bestek de voorbereiding van het pesachmaal schetst. In de eerstvolgende lezing zullen we horen wat die maaltijd betekent. De maaltijd die Jezus met zijn leerlingen houdt is verbonden met het eten zoals dat wordt beschreven in Exodus 12. Het is de herinnering aan de redding door het bloed van het geslachte lam. Pesach is afgeleid van overslaan of voorbijgaan. Deze woorden van JHWH spreken dat uit: 'als ik het bloed aan uw huizen zie zal ik u voorbijgaan'. Dat is ook de basis van de eucharistie waarvan we de instelling vieren vandaag op Witte Donderdag.

We zingen   *Kyrie eleison.*   *Gloria*

Gebed

Vader, wij vragen U dat wij de juiste instelling vinden om vanuit de traditie van Pesach met Jezus en zijn leerlingen de maaltijd te vieren van verzoening en vrede. Wij vragen U dat door Hem die ons voorging, Jezus Christus onze heer en broeder. Amen

Exodus 12: 1-8, 11-14

Johannes 13: 1-15

Overweging

Op de avond voor zijn lijden en dood gaat Jezus met zijn leerlingen aan tafel. Hij weet dat zijn einde nadert. Behalve dat zij Pesach vieren, maakt dat deze maaltijd bijzonder. Jezus geeft een eindteken en spreekt zijn laatste wilsbeschikking uit; hij maakt zijn testament op. Hoe hij dat doet, kunnen we lezen bij Paulus, Marcus, Mattheus en Lucas. Zij vertellen hoe Jezus tijdens die maaltijd brood en beker nam en deze aan zijn leerlingen gaf als teken van vergeving en liefde.

Wij lezen zojuist uit het evangelie volgens Johannes. Daar vinden we het verhaal over de instelling van de eucharistie niet terug. Hij volstaat met te verwijzen naar de laatste maaltijd en vertelt hoe Jezus daar de voeten wast van zijn leerlingen. Hij knielt voor elk van de twaalf neer en betoont in de voetwassing zijn dienstbaarheid en zijn liefde.

Hoe ontroerend is dan de impulsieve Petrus die reageert: 'nooit in der eeuwigheid zult gij mij de voeten wassen'. Maar Jezus antwoordt: 'dan kun je ook niet mijn deelgenoot zijn'. Petrus gaat in dezelfde spontaneïteit door: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en hoofd'.

Deze scène maakt heel duidelijk dat, wil je leerling van Jezus zijn, liefde en dienstbaarheid op je lijf geschreven behoren te staan. Jezus benadrukt dat nog eens door te zeggen dat zijn leerlingen ook elkaar de voeten moeten wassen.

Zo is het testament van Jezus: doe dit tot mijn gedachtenis. Wij herhalen dat in elke eucharistie. Tot zijn gedachtenis nemen wij het brood en delen het met elkaar, nemen de wijn en vieren zijn laatste wilsbeschikking, zijn nieuwe testament. Daar hoort de voetwassing onlosmakelijk bij – zij krijgt op vele manieren gestalte in dienstbaarheid en liefde.